

mu je, in ji povedal, kaj je bilo ponoči. Premagal se je in pohitel v kovačnico. Kolo je bilo najbolj potrebno in lotil se ga je. Delo se mu je odsedalo, da se je sam sebi smejal. Kaj takega pa še ne, si je govoril in koval, razbijal, pel, varil, žgal, močil, polival, udarjal, da je odmevalo, cvrčalo, gorelo, pokalo, žarelo in se delalo, kot bi sami angelci pomagali.

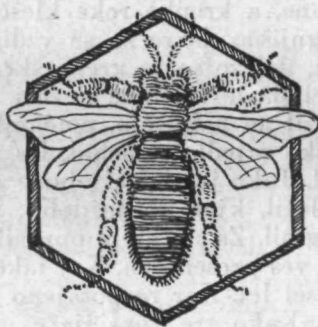
Srečno je minil dan, večera pa se je kovač še bolj veselil. Tako naglo je povečerjal kot ni še nikoli. Nato se je spet skril za meh in čakal, če bo nocej tudi prišel škrtat. Nestrpno je mencial in poslušal, ko se je res spet odprlo okno in je prišel škrtat, nažgal čedro in kadil in pihal, koval, se smejal, si gladil brado in pogledoval, če bo kdo od kje prišel. Kovač je prihuljeno gledal, kako se dela kar samo od sebe, da mu še zamahniti ni treba. Ko je škrtat spet opravil svoje, je izginil.

Tako je delal škrtat noč za nočjo, kovač je lepo ostajal doma, ker je slutil, če bi škrtat zapazil, da ga opazuje, da bi prav gotovo izginil in ne bi nikdar več pomagal.

Nazadnje se je celo ojunal, da je nekoč, ko je bil prav dobre volje, povedal ženi, ki je hotela še tisto noč videti škrtata. Kovaču je bilo že žal, da je sčencal, in je prosil ženico, naj pusti srečo k hiši. Kovačica je ubogala moža in bila vesela, da so dobili zastonskega pomočnika. Kovač je bolj poceni delal, ljudje so mu še bolj nosili v popravilo, bogatel je, da so se sosedje čudili, da le more, ko skoro zastonj kuje. On se je le smejal, si mel roke in še bolj poceni koval in čim cenejši je bil, bolj je bogatel.

Za škratovo pomoč je vedel le on in kovačica in sta jo skrbno skrivala.

Po dolgem in srečnem življenju sta umrla in devet vasi je šlo za pogrebom za poštenim kovačem in pridno kovačico.

Fr. K.:

Mir pozvanja . . .

*Mir pozvanja v naše hiše,
mir se spušča v naše duše.*

*Naši dnevi vsi so beli,
lilije so si nadele.*

*Naša jutra vsa so zlata,
soncu vsa smeji se trata.*

*Naši so večeri topli,
božji vsi so mir zasopli.*

*Mir pozvanja v naše dneve,
mir poljublja duše bele . . .*